

LESZEK MĄDZIK'S
INTERNATIONAL THEATRE
WORKSHOP

MIĘDZYNARODOWY
WARSZTAT TEATRALNY
LESZKA MĄDZIKA

A stage manager and scenographer, Mr. Mądzik was born on February 5th, 1945 in Bartoszowiny in the Świętokrzyskie Mountains. Mądzik was the creator and art director of the SCENA PLASTYCZNA of the Catholic University of Lublin.

Other projects that Mądzik has been involved with include:

„Gong 2” Theatre, the Andersen Puppet’s and Actor’s Theatre, the Osterwa Theatre in Lublin, „Studio” Theatre in Warsaw, „Jean Soubier” Theatre in Lyon, and „TEUC” Theatre in Coimbra.

SCENA PLASTYCZNA of KUL has taken part in international theatre festivals located in:

Antwerp, Belgarde, Berlin, Brescia, Brussels, Brunschvik, Budapest, Caen, Cardiff, Coimbra, Eindhoven, Frankfurt, Freiburg, Geneva, Gandava, Giessen, Glasgow, Hamburg, Heidelberg, Halden, Helsinki, Herogenbosch, Kortrijk, Lancaster, Leipzig, Leuven, Liege, London, Lozanne, Lyon, Monte Carlo, Moscow, Nancy, Nates, Nottingham, Oldenburg, Padua, Palermo, Parma, Prague, Preko Santarcangelo, Scheersberg, Stockholm, Toyama Vaase, Valladolid, Villach and Vilnius.

Leszek Mądzik has conducted theatre workshops in:

The Academy of Fine Arts in Amsterdam, The Academy of Fine Arts in Berlin, The Theatre Centre in Scheersberg, The Academy of Fine Arts in Helsinki, Brekley University, Buffalo University, and during international theatre festivals in Preko, Porto, Hamburg, and Coimbra. He has also conducted workshops in Poland at the Academies of Fine Arts and Drama Schools in Warsaw, Poznań and Wrocław.

Dear Sir or Madam:

Mr. Leszek Mądzik – creator and artistic director of the Scena Plastyczna of the Catholic University of Lublin will conduct an international theatre workshop in Chlewiska, Poland approximately 100 kilometres east of Warsaw. You are invited to attend. Here are the details:

WHEN: September 13th through September 26th, 1993.

WHERE: *Reymonówka* – a beautiful holiday lodging facility located in Chlewiska.

COST: DM 700

Every day of the workshop, participants will receive 8 hours of theatre instruction. Single occupancy rooms and meals will be provided. Occasional excursions to Warsaw and Lublin for cultural events may also be included.

Payment for the workshop will be accepted upon arrival. Participants are expected to make their own travel arrangements for arrival to Warsaw. The workshop will provide transportation from Warsaw to Chlewiska.

If you are interested in attending this workshop, please help out by notifying us of your interest by June 15st, 1993 at the following address:

Centrum Kultury i Sztuki
ul. 1 Maja 31
08-110 Siedlce
POLAND
Fax 222-46

Further information will be sent to you at a later date. We are excited about our workshop, and look forward to hearing from you soon. Thank you for your interest.

Szanowni Państwo!

Leszek Mądzik – twórca i dyrektor teatru Sceny Plastycznej KUL prowadził będzie w Chlewiskach międzynarodowy warsztat teatralny.

Zajęcia trwać będą od 13 września (poniedziałek) do 26 września (niedziela) 1993 r. i zakończą się – w myśl scenariusza warsztatu – pokazem spektaklu.

Koszt pobytu (pokoje jednoosobowe, wyżywienie, wyjazdy na spektakle do Warszawy i Lublina) i całodziennych zajęć warsztatowych wynosi 7 mln zł od osoby.

Zgłoszenia przyjmować będziemy do 15 czerwca 1993 r. na adres:

Centrum Kultury i Sztuki
ul. 1 Maja 31
08-110 SIEDLCE
Fax 222-46

Funduszy nie będziemy przyjmować na konto (rozliczenie nastąpi podczas trwania warsztatu).

Uczestnicy przyjeżdżają na koszt własny. Po otrzymaniu zgłoszenia prześlemy Państwu szczegółowy plan warsztatu i pobytu w Chlewiskach.

BACKGROUND

The origin and foundation of Leszek Mądzik's theatrical concepts are influenced by his work at the SCENA PLASTYCZNA KUL. Mądzik's theatre accomplishes its dramaturgy through a technique called.

The goal of the two week workshop is to prepare a final performance of scenes with music.

OBJECT is an important concept of the workshop and is expected to be a component of the workshop performance. Object can be an actor or can act together with an actor, becoming animated, the character of the performance. Objects tell stories about men, their context provide opportunities to transmit human feelings. Objects and accessories will be created during the workshop.

SPACE is the second component. It is an expression of emotions. An actor acts in space and with space. Space – form the limits of a closed circle, to the endlessness of the cosmos, is also an expression of feelings.

LIGHT helps define space. In artistic theatre, light determines the essence of the performance. Light helps to expose the shape of space, its interior. Experimenting with light and its power will be one of the main tasks of the workshop. Light, its intensity, direction and place has great affect on an actor's expression and purpose. Use of light will be presented in indoor theatre sets and outdoor scenery.

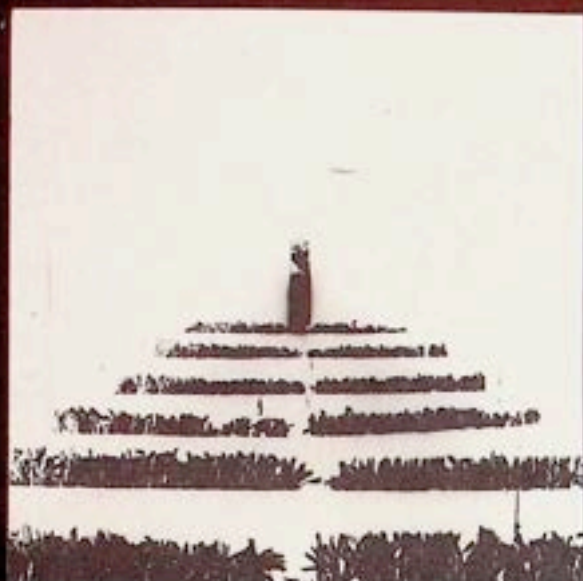
THE ACTOR of course plays a specific part during the workshop. He or she is a co-partner of the space being acted in, and contributes to the plasticity of the performance.

The workshop's schedule will be as follows:

1. Participants will first be provided with theoretical information regarding the foundations of the Scena Plastyczna KUL. Scena Plastyczna KUL productions will be examined and discussed. Theatrical concepts will be introduced.
2. Participants will be introduced to the project to be accomplished upon completion of the workshop.
3. The performance material will be prepared by participants.
4. The performance will be rehearsed, critiqued, and revised as necessary.
5. Finally, the two week workshop will culminate with a final performance or etude.

TOPIC OF WORKSHOP: NEGATIVE OF MEMORY

Trace – not sharp, hazy, fixed in the memory, inexplicable till now. Landscapes and events, conversations fixed in the subconscious in spite of the passage of time. Past reality is impossible to interpret because of the experience of childhood. We attempt to reconstruct those emotions which time has not erased and has not explained. This production will manifest our theatrical vision of experience.

The SCENA PLASTYCZNA KUL was founded in 1969 by Leszek Mądzik. The performances of Mądzik constitute the specific form of the visual theatre, with no words and no story, based on the dramaturgy of the sequences of pictures and music. The source of inspiration lies in the basic existential problems: birth, death, eroticism, lapse of time, suffering, search for transcendentalism.

„The SCENA PLASTYCZNA KUL is by its nature a philosophical theatre. It makes use of the primary notions which are experienced by everybody, no matter what history or culture he belongs to. These are such notions as: a contact with another person, fear, love, experience of time and lapse of time. The expression of these notions lies in a proverbial, pro-notional sphere. The main elements constituting the substance of this theatre are space, rhythm and atmosphere. All these elements are part of human existence. Space marks the place of the drama of human life: the universe, the sphere of biology, physical weakness. Rhythm marks human existence in time and heading for death. Music and the dynamics of pictures are inseparably connected with the design of space in this theatre. The third element is atmosphere. It is created by a spectator's emotions coexisting with his experience of the substance of the performance. On these elements the philosophical vision of the SCENA PLASTYCZNA KUL is built the vision of human fortuitousness, that is the weakness of human existence, scantiness of knowledge and fragility of emotions. The sense of human nature is checked through these qualities of human existence.

Only by confronting what limits and frightens him can a man find his human nature and his relation to the supreme value – transcendence...”

Wojciech Chudy

I THINK BY MEANS OF IMAGES

There is a direct proportion between the scarcity of my verbal expression and the number of words used in my productions. I am aware that the relation has a common root, which is both biographical and objective, I think. In my third production mounted for the Scena Plastyczna KUL („Supper 1972) words have disappeared. I have been maturing to silence like others are coming to full eloquence. All of my sarcastic declarations aimed at words, spoken or written, refer also to this text. Maybe, I am the least competent person to talk about my art. The most essential thing I can say about a spectacle is one word only: its title. The rest should be seen and experienced.

Thus, it is not enough to say that I have turned to silence since the dreary and sham pomposity of my childhood days and blaa and equal pretence of the later times had oppressed and terrified me, although, it is undoubtedly a part of that determines me. I think, however, that the most important reason of my successive „reductions” (word – actor – concrete) in my spectacles is a strong conviction that there are some spheres of reality, especially of human reality, which become hurt spoken about, what is more, I maintain, that, with reference to the spheres, there are some appropriate means of artistic expression to reveal their truth. As one of art theories states the operatic singers who want to render the opera substance adequately cannot utter the words but must sing them. Much the same, the reality of prime concern to the productions of the Scena Plastyczna KUL becomes manifest in its peculiar scenic space constructed of light, rhythm and atmosphere. This reality is a deeply human one consisting of simplicity was based on „great religious and cultural symbols”.

The idea of the spectacles some ultimate passions and existential states which man is not always aware of and which his mind not always can cope with. Love, faith, sanctity, fright, a sense of finiteness and death people the space of those productions, and, in substance, I have been making one spectacle from the beginnings in 1969 to the last production, „the Gateway” in 1989.

Leszek Mądzik

Leszek Mądzik – Reżyser i Bühnenbildner, ist am 5. Februar 1945 in Bartoszowiny im Świętokrzyskiegebirge geboren. Er ist Begründer und Kunstdirektor der Scena Plastyczna der Katholischen Universität Lublin.

Leszek Mądzik hat mit folgenden Theatern zusammengearbeitet: „Gong 2“ Theater, Andersen-Puppentheater, Osterwa-Theater in Lublin, „Studio“ Theater in Warszawa, „Jean Soubrier“ Theater in Lyon, „TEUC“ Theater in Coimbra.

Die Scena Plastyczna der Katholischen Universität Lublin von Leszek Mądzik hat ihre Vorstellungen während internationaler Theaterfestspiele in folgenden Städten präsentiert: Antwerpen, Belgrad, Berlin, Brescia, Brüssel, Braunschweig, Budapest, Caen, Cardiff, Coimbra, Eindhoven, Frankfurt, Freiburg, Genf, Gent, Giessen, Glasgow, Hamburg, Heidelberg, Halden, Helsinki, s'Hertogenbosch, Kiel, Kortrijk, Lancaster, Leipzig, Liege, London, Lausanne, Lyon, Monte Carlo, Moskau, Nancy, Nantes, Nottingham, Oldenburg, Padwa, Palermo, Prag, Preko, Santarcangelo, Scheersberg, Stockholm, Toyama, Vaasa, Valladolid, Villach, Vilnius.

Leszek Mądzik hat Theaterwerkstätten an folgenden Kunstakademien geführt: Kunstakademien in Amsterdam, Berlin und Helsinki, im Theaterzentrum in Scheersberg, an den Universitäten in Buffalo und Berkeley auch während internationaler Theaterfestspiele in Preko, Porto, Hamburg und Coimbra. In Polen hat er Theaterwerkstätte u.a. in Kunstakademien und Theaterhochschulen in Warszawa, Poznań und Wrocław geführt.

Thema: Das Negativ des Gedächtnisses

Die Spur ist verwischt, vom Nebel bedeckt und trotzdem gefestigt, bis zum heutigen Tag bleibt sie ohne jegliche rationale Begründung.

Die Landschaft des Ereignisses, der Situation, des Gesprächs der Personen ist trotz der verfließenden Zeit im Unterbewußtsein fixiert. Der Zugang zu dieser Wirklichkeit (zur Kindheit) ist dadurch erschwert, das diese zeitlich fernliegt. Versuch einer Rekonstruktion der Emotionen, die weder durch die Zeit getilgt noch von ihr erklärt wurden. Die Werkstatt soll dazu beitragen, unserer Empfänglichkeit für die theatralische Vision der Erlebnisse Ausdruck zu verleihen.

Žródlem i założeniem koncepcji pracy teatralnej jest formuła wykształcona przez Leszka Mądzika w Scenie Plastycznej KUL. Teatr ten dramaturgię osiąga przez ciąg obrazów, który określony zostaje jako teatr wizualny.

Założeniem zajęć warsztatowych jest przygotowanie przez okres dwóch tygodni spektaklu, którego dramaturgię głównie tworzyć będą obraz i muzyka.

Obok aktora bardzo ważnym elementem – tworzywem warsztatu i spektaklu – jest przedmiot. Zostaje on podniesiony do roli aktora, współgra z nim, staje się bohaterem spektaklu. Przedmiot zostaje ożywiony.

Drugim elementem jest przestrzeń. Jest ona wyrazem emocji, w niej i z nią gra aktor. Stanowi ona o sile dramaturgii. Odpowiednio budowana przestrzeń od kameralnej po kosmiczną jest także wyrazem uczuć. Realizacja tej przestrzeni jest możliwa dzięki światłu. Światło jest kolejnym tematem warsztatu. W formule teatru plastycznego stanowi o jego istocie. Dzięki niemu możemy wyeksponować rzeźbę przestrzeni, wnętrza. Praca nad światłem i jego możliwościami będzie jednym z podstawowych zajęć w ramach warsztatu. Światło, jego natężenie, kierunek, miejsce ma duży wpływ na ekspresję aktora, jego kontekst wobec wnętrza w jakim występuje. Próby i ćwiczenia ze światłem będą prowadzone we wnętrzach specjalnie skonstruowanych jak i w plenerze.

Przedmiot jest aktorem i jest z aktorem. Przedmiot jest animowany przez aktora (uczestnika warsztatu). Jest często sam bohaterem spektaklu. Mówi on o człowieku a kontekst w jakim występuje daje mu możliwość przekazu uczuć człowieka.

Przedmioty, rzeczy, rekwizyty będą tworzone podczas zajęć warsztatowych.

Aktor pełni specyficzną rolę podczas warsztatu. Aktor jest partnerem przestrzeni w której występuje oraz całej plastyki widowiska.

Praca nad realizacją warsztatu będzie miała pięć faz.

Pierwsza – teoretyczna informująca o założeniach i przesłaniu formuły teatru plastycznego (prezentacja dokumentacji filmowej o Scenie Plastycznej KUL, prezentacja spektaklu Sceny Plastycznej KUL, dyskusje na temat koncepcji tego teatru, etc.).

Druga – Przedstawienie projektu realizowanego podczas zajęć warsztatowych, jego omówienie.

Trzecia – wykonanie tworzywa z którego spektakl powstanie.

Czwarta – próby z materiałem plastycznym.

Piąta – prezentacja dokonań warsztatu – spektakl (etiuda)

Rzadkość moich wypowiedzi słownych jest wprost proporcjonalna do ilości słów używanych w spektaklach. Zdaję sobie sprawę, iż relacja ta posiada wspólny korzeń, sądzę, że nie tylko biograficzny, ale i rzeczowy, obiektywny. W trzecim zrobionym przeze mnie w Scenie Plastycznej przedstawieniu („Wieczera” – 1972) znika słowo. Dojrzywałem do milczenia, tak jak inni dochodzą do pełnej elokwencji. Wszystkie sarkastyczne sformułowania, które mam pod adresem słów mówionych lub pisanych, odnoszą się również do tego tekstu. Być może jestem najmniej kompetentny, aby mówić o swojej sztuce. Najistotniejsze co mam do powiedzenia w spektaklu, to jeden wyraz jego tytułu. Resztę trzeba zobaczyć i przeżyć.

Nie wystarczy zatem powiedzieć, że zwróciłem się ku milczeniu, gdyż przytłoczył mnie ponury i nieprawdziwy patos w czasach mego dzieciństwa oraz przeraził bełkot i równa tamtej nieprawdziwość w czasach dalszych, choć niewątpliwie jest to część tego, co mnie determinuje. Myślę jednak, że najważniejszym motywem moich kolejnych „redukcji” (słowo, aktor, konkret) w spektaklach, jest silne przekonanie, że istnieją dziedziny rzeczywistości, a zwłaszcza rzeczywistości ludzkiej, które się kaleczy mówiąc o nich. Co więcej: utrzymuje, że istnieje odnośnie do tych sfer właściwe środki wyrazu sztuki odkrywające ich prawdę. Jedną z teorii sztuki mówi, że bohaterowie opery chcąc oddać adekwatnie treści, które uosabiają, nie mogą wypowiadać słów, lecz muszą śpiewać. Podobnie rzeczywistość, której dotyczą przedstawienia Sceny Plastycznej ujawnia się w swojej dla siebie przestrzeni, budowanej ze światła, rytmu i nastroju. Jest to rzeczywistość najgłębiej ludzka. Na jej zawartość składają się pewne ostateczne namiętności i stany egzystencjalne, których człowiek nie jest zawsze świadom i z którymi jego rozum nie zawsze daje sobie radę. Miłość, wiara, świętość, przerażenie, poczucie skończoności, śmierć – oto co zaludnia przestrzeń tych spektakli, i w zasadzie cały czas – od początku w 1969 roku do najnowszego spektaklu „Technienie” – robię jedno przedstawienie.

Leszek Mądzik

SCENA PLASTYCZNA Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego została założona w 1969 r. przez Leszka Mądzika. Spektakle Mądzika tworzą oryginalną postać teatru wizualnego, bez słów i fabuły, powstałego z dramaturgii ciągu obrazów i sekwencji muzycznych. Źródłem inspiracji są podstawowe problemy egzystencjalne: narodziny, śmierć, erotyka, przemijanie, cierpienie, poszukiwanie transcendencji. „Teatr Sceny Plastycznej KUL jest z natury teatrem filozoficznym. Operuje na pierwszym planie pierwotnymi jakościami, z którymi styka się każdy człowiek bez względu na kulturę i historię. Są to takie jakości jak kontakt z drugim człowiekiem, lęk, miłość, odczucie czasu i jego przemijania. Ekspresja tych jakości przebiega u Mądzika w płaszczyźnie przedślowej, przedpojęciowej. Głównymi elementami, które składają się na substancję tego teatru są przestrzeń, rytm i nastrój. Wszystkie te elementy związane są z bytem ludzkim. Przestrzeń wyznacza miejsce dramatu życia człowieka: kosmos, sferę biologii, słabości fizycznej. Rytm wyznacza ludzkie bycie w czasie i zdążanie człowieka ku śmierci. Muzyka i dynamika obrazów związane są nierozdzielnie w tym teatrze z planem przestrzeni. Trzecim elementem jest nastrój. Powstaje on dzięki wciągnięciu widza do współbywania emocjami i jego przeżywaniu materii spektakli. Na tych elementach buduje się wizja filozoficzna Sceny Plastycznej KUL, będąca wizją przygodności człowieka, czyli jego słabości istnienia, ubóstwa poznania i kruchości uczuć. Na tych właściwościach ludzkiego bytu sprawdza się sens człowieczeństwa. Człowiek dopiero w konfrontacji z tym, co go ogranicza i przeraża, odnajduje własne człowieczeństwo i swoje odniesienie do wartości najwyższej – transcendencji...”

Wojciech Chudy

„Reymontówka” at Chlewiska

Editor: PIOTR ZIELIŃSKI
Photo: STEFAN CIECHAN